

2. MOST MUTASD MEG!

zöldségpiac	cipész	ruhakészítő	aszalt gyümölcs
erőleves	kiskert	libazsír	csuhébaba
kisvendéglő	gyöngykarkötő	házi rétes	szappangyártó
virágméz	gyógytea	tejgazdaság	pékség
házi befőtt	túrós táska	fakanál	kecskesajt
rongyszőnyeg	kőfaragó	gyerekjáték	fonott kosár

3. GYÚJTÓMUNKA

Felmérő lap helyi termékekhez

	Helyi termék	Hasonló típusú NEM helyi termék
Megnevezés		
Kategória (pl. élelmiszer, használati tárgy, iparcikk, dísz tárgy)		
Hány km-t tesz meg a boltig?		
Mennyibe kerül egy egység? (darab/liter/kg stb. – értelemszerűen)		
Ismeritek-e az előállítóját?		
Helyi alapanyagot dolgoz-e fel?		-

Rajz a termékről:

Hazai almát esznek a diákok (részlet)

Novemberben másfél tonna kitűnő minőségű Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei almát ropogtattak el a budapesti Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola tanulói. Tudják, hogy ezzel a jelképes akcióval nem oldják meg a magyar almatermelők gondját, de az ötlet figyelemfelkeltésnek jó lehet.

A szünetben almásládákat pakolnak a gyerekek a budai gimnázium alagsorában, az osztályfelelősök pedig szatyrokba, kosarakba szedik át az aznapi gyümölcsigényt. A kilencedikes Katona Annamária ötlete volt ez az akció, akit az egyik november elején tartott történelemórán Kerekes Barnabás tanár úr – aki a jelenből is merít témát az előadásokhoz – története ihletett meg. A tanmesének is beillő párbeszéd később az iskola honlapjára is felkerült.

Egy mosonmagyaróvári burgonyatermelő gazda az árújának felvásárlására előszerződést kötött egy francia céggel. A végleges szerződés aláírása előtt egy nappal értesítették, hogy – sajnos – nem köthetik meg az üzletet.

– Nem jó az árú minősége? – kérdezte a magyar gazda.

– De, kifogástalan; Franciaországban nem találnék ilyet – mondta a vevő.

– Sokallja az árát? – tudakolta a gazda.

– Egyáltalán nem, a hazámban a francia gazdák többet kérnek érte – válaszolta a cég képviselője.

– Akkor miért állt el a vásárlási szándékától? – fakadt ki kétségbeesve a magyar termelő.

– Azért, mert Franciaországban találtam egy gazdát, akinek volt még eladatlan krumplija. Igaz, az drágább, és kevésbé jó minőségű, de francia.

Az eset iskolai elemzésekor Katona Annamária azt javasolta, hogy a nyári és őszi meggy-, dinnye-, tej-, léalma-háborúk után, amikor a magyar gazdáktól nem – vagy nevetésesen olcsó áron – akarják felvásárolni termékeiket, indítsanak jelképes akciót a Baár-Madasban, s kérjék meg a diáktársakat, hogy vállalják: naponta egy almát megvesznek (és megesznek), de azzal a kikötéssel, hogy magyar őstermelő termékét fogyasztják el. Az együttgondolkodás során az is kiderült, hogy az egyik tanuló nagyapja Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, az ukrán határ közelében él, és almatermesztésből próbál megélni, így kilencven forintos kilónkénti almaárral számolva, igazgatói engedéllyel két tonna termést vásárolt meg a bácsitól az iskola, és az őstermelő még el is hozta Budapestre a gyümölcsöt.

– Az akciónak kezdettől fogva nagy sikere van. A száz láda, ládánként húsz-huszonhárom kiló almát olyan fiúk pakolták le a teherautóról, akik finoman szólva sem tartoznak az iskola éltanulói közé. A nagyobb diákok is azonnal megértették, hogy miről van szó. – Nincs olyan érv, hogy nem szeretem az almát. Egészséges is, és segítünk is az akcióval, hiszen az ötszáz gimnazistából háromszáz rendszeresen vásárol almát – tudom meg Kerekes Barnabás tanártól. Elmondja: az iskolai diákönkormányzat felvállalta az almapakolást, a tárolást és a szétosztást, s az almánkénti húsz forintos összeg beszédését is.

A Baár-Madas sajátos akciójának nincs marketingköltsége, és mégis jól működik. Fontos, hogy kikerülték a felvásárlót, a nagy- és a kiskereskedőt is, ezért jutottak kilónként kilencven forintért olyan almához, amelyért a bevásárlóközpontokban kétszázötven forintot is elkérnek. Kezdődik az óra, a csengetésre szétrebbennek az almával töltött szatyrokat cipelő gyerekek.

Varga Attila